

DANMARKS FJERKRÆAVLERFORENING FOR RACEAVL

NØRREPORT-CENTRET · POSTBOKS 1327 · DK-7500 HØLSTEBRO · TLF. 97 40 58 44 · GIRO 540-0279

Folketinget.
Christiansborg
1240 København K

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri
FLF alm. del - Bilag 45
Offentlig

22. oktober 2004

Vedr. **veterinære regler.**

Gennem Sv. E. Kjær er jeg blevet bedt om at sende dig følgende oplæg om forskellige bekendtgørelser som gør det svært at vore hobbyhønseholder og specielt racefjerkræopdrætter med hvad deraf følger med samlinger til avlsarrangementer, udstillinger m.v.

Specielt Justitsministeriets *Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr* – volder os besvær – fordi vi betaler en masse penge for en unyttig velfærdskontrol på vore udstillinger m.v.

Vi har forsøgt med henvendelse til Justitsministeriet – men de arbejder meget langsomt. Jeg vedlægger kopi af vore forskellige breve og svar – vores sidste henvendelse har vi fået en tlf. henvendelse på at nu måtte man afvente et nyt svar fra Dyreveterinært Råd efter deres møde d. 20. oktober – så må vi se om der kommer ændring af bekendtgørelsen.

I tiden holder vi 8 – 10 avlsarrangementer (møder om specielle racer) rundt i landet hver lørdag/søndag og her har vi kontrol af dyrlæge iht bekendtgørelsen – hvert besøg koster omkring kr. 1.000,- så ??? – jeg mener vi har beskrevet vore samlinger og redegjort for foreningens dyrepolitik som støttes af Dyreveterinært Råd, så en revidering af bekendtgørelsen skulle være nem at lave.

I november – december og januar holder vi omkring 200 udstillinger med høns, duer og kaniner – her skal der også betales for unødvendigt dyrlægebesøg.

Grundlæggende er mange af de gældende bekendtgørelser som også omfatter racefjerkræavl sammenholdt med erhvervsavl alt for omfattende, selv om de får skyld for at være sådan, som krav fra EU.

Der er flere af de ting som er trukket ned over hovedet på danske opdrættere som ikke er gældende i resten af EU – måske fordi de andre lande kan skelne mellem erhvervsavl og hobbyavl.

Det kan også være svært at få et overblik over hvilke bekendtgørelser der er gældende for at holde høns i haven eller beskæftige sig med racefjerkræavl og være med til at bevare en kulturarv som hører vores del til.

Det er meget sigende lige i tiden med nye ministre og nye målsætninger – vi skal overholde de konventioner vi har underskrevet – nå det var om krigsfanger og Geneve – det var ikke Rio-konventionen som omhandler at bevare truede dyrearter m.v. – den har vi også underskrevet.

Det er også tankevækkende, at der er flere regler og forbud for folk der vil beskæftige sig med en levende hobby – racefjerkræavl – end der er for folk som sætter børn i verdenen – men det ændre sig måske nu, hvor det at holde høns sidestilles med børnefamilier i samme ministerium.

Vi kan begynde med at opliste de bekendtgørelser som vi er vidende om er gældende for opdræt af hobbyhøns, og som gælder hvis man vil udstille fjerkræ og endelig, hvis man vil udveksle avlsdyr med andre ligesindede for at bevare en truet race.

1. bekendtgørelse nr. 366 af 10.05.1992 – ikke erhvervsmæssigt dyrehold, uhygiejniske forhold m.v.

Bortset fra at denne bekendtgørelse er en opsamlingsbekendtgørelse fra sidste gang man ændrede bekendtgørelsen om erhvervsmæssigt dyrehold m.v. – omhandler den mest offentlige toiletter, begravellespladser og så hvad man forstår ved ikke erhvervsmæssigt dyrehold. For flere dyrearter opremset et antal – for høns 30 høns. D.V.S mere end 30 høns er erhverv, erhverv kan man leve af, så der er noget der ikke hænger sammen. Der er rundt i kommuner forskellig tolkning af hvad 30 høns er og endelig giver bekendtgørelsen kommunerne mulighed for at begrænse dyrehold helt ned til forbud mod dyrehold, hvilket også er tilfældet i enkelte kommuner. 30 høns er i andre kommuner – 5 små dværghøns, der er blevet skruk og har fået 26 små kyllinger = 31 = erhverv.

Det burde være en menneskeret at holde fjerkræ under ordnede forhold alle steder, når man har erhvervet en parcelhusgrund, hvor der ikke er pålagt restriktioner gennem lokalplan eller andet inden man købte. Med indførelse af regler for disse udstykninger eksproprierer man nogle rettigheder uden at yde erstatning.

Endelig med indførelse af denne bekendtgørelse i 1992 er det ikke længere muligt at klage over en usaglig behandling enten af kommunen eller af de nyligt opdukkede Miljøcentre for flere kommuner. Den afgørelse kan ikke ankes – hvor er retssikkerheden og den ens behandling.

2. bekendtgørelse nr. 674 af 14.07.2003 – bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og samlinger af dyr.

Denne bekendtgørelse pålægger dyrlægetilsyn med samling af dyr – d.v.s. når vi samler fjerkræ til racebetingede udstillinger, avlsarrangementer eller klubaftener. Efter vores opfattelse er det helt hen i vejret – vi samler vore dyr for at vise dem frem, vi plejer og passer dem i månedsvis for den store dag – og så skal der kontrol til om vi husker at fodre og vande under en samling. Vi har tidligere påtalt denne uhensigtsmæssige fortolkning overfor Justitsministeriet, men på trods af anbefaling fra det Dyreveterinære Råd om ændring af bekendtgørelsen så den fritager racebetingede udstillinger og avlsarrangementer sker der intet – og vi bliver ved med at betale høje honorarer til tilsyn fra dyrlæger – et tilsyn vi selv er meget bedre til at føre, fordi vi har bedre forståelse for det enkelte dyrs pleje og foderbehov.

Til orientering – DFFR., Danmarks Racedueforeninger og Danmarks Kaninavlerforening har sammen med deres klubber i 2003 betalt over kr. 200.000,- for unødvendigt tilsyn – der var ikke en eneste gang noget at påtale ved de over 300 samlinger i 2003.

3. bekendtgørelse nr. 185 af 20.03.2000 – bekendtgørelse om dyrskuer, udstillinger og lignede samlinger af husdyr.

Bekendtgørelsen som også omhandler fjerkræ er til at leve med – der er kun anmeldepligt, når vi samler fjerkræ til racebetingede udstillinger, avlsarrangementer eller klubaftener og så længe det ikke medfører yderlige udgifter er det kun et spørgsmål om papir og unødvendige bureaukratiske regler. I tilfælde af udbrud af sygdomme i områder kan det retfærdiggøres – men igen – racefjerkræ er entydigt identificerbart med vores faste fodring, så reglerne er unødvendige.

Bekendtgørelsen omtaler at dyr skal være til at identificere – det er racefjerkræ også – vi har vores faste fodring – men hvad med alt andet fjerkræ – 15 ugers industrihøns på markeder, hvordan identificeres de.

4. bekendtgørelse nr. 43 af 29.01.2004 – bekendtgørelse om supplerende bestemmelser for omsætning af fjerkræ.

Bekendtgørelsen er et bureaukratisk regelsæt som ikke er til at forstå eller forvalte for en almindelig borger. Bekendtgørelsen er udsendt som afløsning for en tidligere som var en smule bedre, men den nye giver alt for meget bureaukrati – den forvaltes forskelligt i de enkelte Fødevareregioner – og skal afskaffes snarest.

Bekendtgørelsen er ikke supplerende – den står alene – så teksten er noget sludder. Bekendtgørelsen er samtidig et eksempel på sammenblanding af erhvervsforhold og så det at man vil holde høns i haven, måske udveksle et avlsdyr, være racefjerkræopdrætter og udveksle avlsdyr – et regelsæt der for den enkelte ikke er til at finde rundt i.

Denne bekendtgørelse kører også med – dyr skal være til at identificere – hvordan ???

De enkelte Fødevareregioner er i 2004 begyndt at kontrollere mere iht denne bekendtgørelse – men man får opfattelsen af, at det kun er ved racefjerkræsamlinger, fordi det er det nemmeste – der hvor kontrollen virkeligt skulle sættes ind var på markeder og lignende, hvor en masse uidentificerbart gammelt erhvervsfjerkræ samles og fordeles rundt, uden at man har kontrol i en smittesituation.

5. bekendtgørelse om samhandel indenfor EU med fjerkræ og rugeæg nr. 332 af 24. maj 1995 med ændring af 12.03.2002.

Denne bekendtgørelse er mest om erhvervsfjerkræ, men får betydning når man som racefjerkræopdrætter vil importere enkelte dyr fra udlandet til blodfornyelse af racen eller vil deltage i udstillinger i udlandet (EU).

Efter danske betingelser skal de indførte dyr være blodprøvet mod salmonella pullorum – det skal de ikke i de andre lande – der har man ikke sygdommen.

Ved udstilling er det urimeligt at blodprøve udstillingsdyr i ugerne før udstillingen – tænk blot på bl.a heste til store konkurrencer i udlandet, hvad gør de eller på hundeudstillinger rundt i Europa.

I udlandet laver man certifikater for hobbyfjerkræ som kun går på, at der ikke er konstateret sygdomme i det område dyrene kommer fra – eller skal hjem fra.

Ved udstilling er det jo ens egne dyr som skal være væk fra besætningen 4–5 dage – hvilke sygdomme kan de nå at erhverve sig ved ophold dels i transportkassen eller udstillingsburet.

Så der er en del bekendtgørelser som efter vores opfattelse er til gene for det at være med til at bevare en biologisk mangfoldighed med hobbyhøns.

En anden måde var at indrette alle disse gældende bekendtgørelser så de kun omfattede erhvervsfjerkræ og det moderne industrilandbrug og så lave nogle ikke så bureaukratiske og omfangsrige regler, som gav mulighed for naturens vilde fugle og almindelige mennesker at holde dyr og bevare en levende kulturarv.

Den kommende vaccination af erhvervsfjerkræ mod Newcastle Disease er ligeledes en trussel mod mulighederne for at holde hobbyhøns og racefjerkræ.

Ved at lade erhvervet vaccinere deres dyr, som i andre EU-lande og lade vaccination være en frivillig mulighed for hobbyfjerkræ, opnår man både en beskyttelse af erhvervets sårbare høns og at racefjerkræ, der holdes for kulturelle formål, hverken bliver gidsler i et økonomisk spil om erstatninger og skyld eller underlagt unødigt bureaukrati samt store regninger til dyrlægen for at vaccinere. Vi har på det seneste skitseret en lempelig, billig mulighed for at vaccinere hobbyfjerkræ frivilligt, så må vi se om den kan finde forståelse i Fødeveddirektoratet og erhvervet.

Det er erhvervsavlerne der ser en økonomisk fordel i at vaccinere. Når dette er tilfældet og det er til gavn for erhvervet, hvad var så mere rimeligt end at erhvervet stillede vaccine til rådighed for hobbyhønsere, som man gør i England og at den vaccinationstvung man pålægger hobbyhønsere der vil udstille blev gratis. Den store udgift til vaccination afholder mange fra at udstille, og mange opgiver denne hobby.

Den oprindelige skitserede model fra Fødeveddirektoratets side vil i sin yderste konsekvens betyde krav om udryddelse af de vilde fugle - og meget store regninger til skatteyderne.

Det er muligt at indrette en veterinær politik, som gør det muligt at vi alle kan være her:

- moderne industrielt landbrug
- naturens vilde fugle
- almindelige mennesker der holder af dyr og samtidig bevarer en levende kulturarv

Prioteret liste

1. Retten til at holde høns under ordnede forhold - også i byzoner.
2. Fornuftig plan for vaccination.
3. Afskaffelse af krav om dyrlægeeftersyn ved udstillinger.
4. Lempeligere regler for salg, sælgerregistrering.
5. Friere bevægelighed over grænserne

Venlig hilsen

Willy Littau, formand D.F.f.R

ps.

Jeg skal til København torsdag d. 28. oktober i anden anledning til møde om eftermiddagen – så ønsker du eller andre at vende nogle af disse punkter ved evt. møde var det en mulighed – ellers stiller vi gerne op en anden dag, hvis det er ønskeligt.

Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr

I medfør af §4, stk.1, §12, stk.1, §13, stk.2, §15, stk.2, §24 a, stk.1, §28, stk.5 og stk.8, og §31 a i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991, som ændret bl.a. ved §20 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 og ved lov nr. 384 af 28. maj 2003 og efter forhandling med fødevarerministeren og de organisationer, der efter justitsministerens skøn særlig berøres af reglerne, fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde m.v.

§ 1. Reglerne i denne bekendtgørelse finder anvendelse på samlesteder for avls-, brugs- eller slagtedy. Endvidere finder reglerne anvendelse på andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter.

Stk. 2. § 35 og §§ 45-48 finder dog ikke anvendelse på konkurrencer og dressurskoler for heste, der afholdes mere end fire gange om året, samt regelmæssige træningsforløb og brugsprøver for hunde, der afholdes mere end fire gange om året.

§ 2. Reglerne i denne bekendtgørelse er minimumskrav, der altid skal opfyldes, medmindre strengere krav er fastsat i anden lovgivning.

§ 3. Transport af dyr til og fra samlesteder og andre samlinger af dyr omfattet af denne bekendtgørelse skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler om beskyttelse af dyr under transport og om transport af dyr.

§ 4. Indretning og drift af samlesteder og andre samlinger af dyr omfattet af denne bekendtgørelse skal til enhver tid opfylde de gældende regler om forebyggelse, overvågning, kontrol og bekæmpelse af sygdomme og infektioner hos dyr.

§ 5. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Samlested: Ethvert sted hvor avls-, brugs- eller slagtedy fra forskellige besætninger samles med henblik på at udgøre en eller flere sendinger af husdyr bestemt til handel.
- 2) Avls- og brugsdyr: Dyr af kvæg-, svine-, fåre-, gede- eller hesteracerne der er beregnet til hobby eller avl, mælkeproduktion, kødproduktion, uldproduktion eller andet landbrugsmæssigt formål.
- 3) Slagtedy: Dyr af kvæg-, svine-, fåre-, gede- eller hesteracerne, der er bestemt til at blive ført direkte til et autoriseret slagteri.
- 4) Opstaldning: Anbringelse af dyr i stalde, båse, vogne, indhegninger, bure, kasser, bokse m.v. eller ved bomme såvel på overdækkede som uoverdækkede arealer.
- 5) Slagteri: Enhver virksomhed eller ethvert anlæg, herunder anlæg til flytning eller opstaldning af dyr, som anvendes til erhvervmæssig slagting af dyr.
- 6) Stangmål: Hestens højde over manken.
- 7) Embedsdyrlæger: Ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevaredirektoratet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevaredirektoratet er bemyndiget hertil, som foretager kontrol i medfør af denne bekendtgørelse.

Kapitel 2

Særlige regler for samlesteder

Indretningsmæssige krav

§ 6. Bygningers isolering, opvarmning og ventilation skal sikre, at luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentration af luftarter holdes på et niveau, som ikke er til skade eller væsentlig ulempe for dyrene.

§ 7. Rum og udstyr, som anvendes i forbindelse med opstaldning af dyrene, skal konstrueres, installeres og vedligeholdes på en sådan måde, at rummene og udstyret ikke kan påføre dyrene skade eller væsentlig ulempe.

Stk. 2. Udstyr til fodring og vanding skal være udformet, fremstillet og installeret på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af foder og vand og for skadelige virkninger af en eventuel indbyrdes rivalisering mellem dyrene.

Stk. 3. Inventar, herunder låger, mekanisk udstyr m.m., skal være konstrueret og installeret med henblik på at opnå et så lavt støjniveau som muligt.

§ 8. Samlesteder skal have egnede faciliteter til at sikre, at af- og pålæsning af dyr, herunder af- og pålæsning fra køretøj til rampe og fra rampe til drivgang, vægt m.v., kan foregå uden væsentlig niveauforskel og så vandret som muligt, uanset hvilken type køretøj der bruges til at transportere dyr til og fra samlestedet. Ramper må højst have en hældning på 10 cm pr. meter rampe.

Stk. 2. Ramper skal være forsynet med skridsikkert underlag, og der skal være beskyttelse ved siderne, så dyrene hindres i at falde ned.

§ 9. Gulve må hverken være glatte, ujævne, have niveauforskelle uden jævne overgange eller på anden måde være konstrueret således, at der er risiko for, at dyr, der bevæger sig, står eller ligger ned, kommer til skade eller udsættes for lidelse. Gulvene skal være tilpasset dyrenes størrelse og vægt og danne en hård, jævn og stabil overflade.

§ 10. Drivgange skal være udformet således, at dyrene enten ikke kan vende sig, eller at dyrene kan vende sig frit, således at risikoen for, at dyrene kommer til skade, mindskes mest muligt.

Stk. 2. Drivgange til svin og får skal så vidt muligt udformes, så de tager hensyn til dyrenes bevægelsesadfærd, herunder flokinstinkt.

§ 11. Der skal være et tilstrækkeligt antal stier til opstaldning af de dyr, der håndteres gennem samlestedet, samt særlige stier til isolation af syge, tilskadekomne eller aggressive dyr. Stierne skal være indrettet således, at det er muligt at føre tilsyn med alle de dyr, der opholder sig i stierne. Stierne skal endvidere være indrettet således, at risikoen for, at dyr kommer til skade, mindskes mest muligt, og stierne skal være forsynet med drikkeanordninger.

§ 12. Der skal være lys af tilstrækkelig styrke til rådighed til at opfylde dyrenes adfærdsmæssige og fysiologiske behov. Kunstig belysning skal svare til varigheden af den naturlige belysning mellem kl. 9 og kl. 17. Der skal endvidere være lys af tilstrækkelig styrke til rådighed, så alle dyr til enhver tid kan tilses nøje.

§ 13. Hvis dyrs sundhed og velfærd afhænger af et mekanisk ventilationssystem, skal der være et passende reservesystem, der gør det muligt at sikre en udluftning, der er tilstrækkelig til at bevare dyrenes sundhed og velfærd, hvis systemet svigter. Der skal endvidere være et alarmsystem, som advarer om systemsvigt. Alarmsystemet skal testes regelmæssigt.

§ 14. Alt automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for dyrs sundhed og velfærd, skal efterses mindst én gang om dagen ved brug af samlestedet. Eventuelle konstaterede fejl skal udbedres straks, og hvis dette ikke kan lade sig gøre, skal der træffes passende foranstaltninger til at beskytte dyrenes sundhed og velfærd.

Opstaldning af dyr

§ 15. Hvis dyr opstaldes flokvis, skal der træffes foranstaltninger til at forhindre slagsmål, således at risikoen for, at dyr kommer til skade, mindskes mest muligt.

Stk. 2. Dyr, som fra naturens hånd er fjendtligt indstillet over for hinanden på grund af art, køn, alder eller oprindelse, skal være adskilt.

Stk. 3. Aggressive dyr og voksne handyr, der ikke er kastret, skal altid opstaldes enkeltvis.

Stk. 4. Kreaturer over otte måneder med horn må ikke opstaldes i samme boks som kreaturer uden horn.

§ 16. Dyr, der har været opstaldet på samlestedet i mere end otte timer, skal have adgang til et tørt, velstrøet leje, hvor alle dyr kan ligge ned samtidig og hvile sig.

§ 17. Kreaturer på indtil seks måneder må ikke opbindes. Kreaturer over seks måneder kan opbindes, forudsat at tøjret er så langt, at dyrene uden besvær kan lægge og rejse sig uden at pådrage sig skader eller blive udsat for lidelser. Dyrene skal endvidere have mulighed for uhindret at optage foder og vand.

Stk. 2. Kreaturer over seks måneder, som ikke tidligere har været opbundet, må dog kun opbindes helt undtagelsesvist.

Stk. 3. Kreaturer, der opstaldes uden at være opbundet, må ikke være forsynet med et løsthængende tøj, der er til væsentlig ulempe for deres bevægelsesfrihed.

Arealkrav

§ 18. Når får, geder, fravænnede grise eller avls- og slagtesvin samt søer opstaldes flokvis, skal der ved ophold under otte timer være et frit tilgængeligt gulvareal på mindst:

- 1) 0,25 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 30 kg.
- 2) 0,50 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 110 kg.
- 3) 1,5 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 200 kg.
- 4) 2,3 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på over 200 kg.

Stk. 2. Når får, geder, fravænnede grise eller avls- og slagtesvin samt søer opstaldes flokvis, skal der ved ophold over otte timer være et frit tilgængeligt gulvareal på mindst:

- 1) 0,30 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 30 kg.
- 2) 0,65 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 110 kg.
- 3) 1,9 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på op til 200 kg.
- 4) 2,8 m² pr. dyr med en gennemsnitsvægt på over 200 kg.

§ 19. Når kreaturer opstaldes flokvis, skal der være tilstrækkelig plads til, at de kan vende, lægge og rejse sig uhindret. Der skal være et frit tilgængeligt gulvareal på mindst:

- 1) 1,5 m² pr. kalv op til seks måneder og ungdyr op til en vægt på 150 kg.
- 2) 2 m² pr. ungdyr op til en vægt på 200 kg.
- 3) 3-5 m² pr. ungdyr eller udvokset dyr over en levende vægt på 200 kg afhængigt af dyrenes vægt og adgangsforhold til foder og vand.

§ 20. Når kreaturer opbindes, skal det ved adskillelse mellem dyrene sikres, at dyrene kan lægge, rejse og hvile sig uhindret og uden at pådrage sig skader. Målene skal være i overensstemmelse med stk. 2-4.

Stk. 2. Målene for ungdyr skal mindst være følgende:

- 1) 0,80 m bredde og 1,25 m længde fra 100 kg.
- 2) 0,85 m bredde og 1,30 m længde fra 150 kg.
- 3) 0,90 m bredde og 1,40 m længde fra 200 kg.
- 4) 1 m bredde og 1,55 m længde fra 300 kg.
- 5) 1,10 m bredde og 1,70 m længde fra 400 kg.
- 6) 1,15 m bredde og 1,75 m længde fra 500 kg.

Stk. 2. Embedsdyrlægen skal i de i stk. 1, nr. 1 og 3, nævnte tilfælde udstede en passerseddel, som angiver, hvilket slagteri, dyreklinik, dyrehospital eller lignende dyret skal transporteres til. Dyr lægen på modtagelsesstedet skal inden fire dage returnere passersedlen til den udstedende embedsdyrlæge med oplysning om modtagelsestidspunktet på bestemmelsesstedet.

Aflivning

§ 31. Der skal på samlestedet til enhver tid findes egnet og funktionsdygtigt aflivningsudstyr.

Personale

§ 32. Dyr skal håndteres af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Tilsyn

§ 33. Embedsdyrlægen skal påse, at bestemmelserne i dette kapitel overholdes.

§ 34. Det påhviler ejeren af samlestedet at stille fornøden medhjælp til rådighed for embedsdyrlægen og i øvrigt sørge for, at embedsdyrlægen har tilstrækkelige praktiske muligheder for at varetage tilsynsarbejdet.

Kapitel 3

Særlige regler for andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter

Opstaldning

§ 35. Arrangøren skal senest tre uger før afholdelse af andre samlinger af dyr omfattet af dette kapitel anmelde arrangementet til den stedlige fødevareregion.

§ 36. Arrangøren skal sikre, at der er frisk vand til rådighed i tilstrækkelig mængde, og at eventuelle faste installationer kan opfylde kravene i § 37.

§ 37. Dyr skal opstaldes på en måde, der tilgodeser det enkelte dyrs fysiologiske og adfærdsmæssige behov.

§ 38. Ethvert dyr skal have tilstrækkelig plads til at kunne stå op og ligge ned i dets naturlige stilling.

Stk. 2. Bure, kasser, bokse og lignende skal være rummelige og afpasset efter dyrs art og antal. Samtidig skal de være konstrueret og vedligeholdt på en sådan måde, at de ikke kan påføre dyrene skade eller væsentlig ulempe. Dyr skal kunne stå oprejst uden at berøre loftet.

Stk. 3. Bure, kasser, bokse og lignende skal muliggøre tilsyn med alle de dyr, der opstaldes i dem.

§ 39. Når dyr opstaldes flokvis, skal det være i stabile flokke, der svarer til opstaldningen på oprindelsesstedet.

§ 40. Dyr skal opstaldes således, at de ikke udsættes for fare, støj eller angst på grund af dyr eller maskiner stående i umiddelbar nærhed.

§ 41. Der skal være tilstrækkelig lys til rådighed til, at dyrene kan tilses på ethvert tidspunkt.

§ 42. Dyr skal beskyttes mod ekstrem varme, kulde og nedbør, ligesom det skal være muligt at beskytte særligt følsomme dyr mod direkte sollys.

Stk. 2. Hvis der overnatter dyr, skal der være overdækkede faciliteter til rådighed, som sikrer, at overnattende dyr kan få et tørt leje i tilfælde af nedbør.

Stk. 3. Overnattende dyr skal anbringes i de i stk. 2 nævnte faciliteter, når de på grund af nedbør ikke har adgang til et tørt leje.

§ 43. Lukkede rum, vogne eller lignende, der anvendes til opstaldning af dyr, skal være indrettet således, at der kan etableres et luftskifte, som tilgodeser dyrenes behov for frisk luft.

Pasning, vanding og fodring

§ 44. Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe under deres ophold på andre samlinger af dyr. De skal herunder håndteres på en rolig måde, uden brug af støj og uden ophidselse for dyrene.

Stk. 2. Alle dyr, der opstaldes, skal have permanent adgang til frisk vand i tilstrækkelig mængde. Dyrene skal endvidere tildeles foder af en god kvalitet og mængde, der svarer til deres fysiologiske behov.

Stk. 3. Udstyr til fodring og vanding skal placeres på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af dyrenes foder og vand.

Tilsyn

§ 45. Arrangøren skal sikre, at der tilknyttes en embedsdyrlæge ved afholdelse af andre samlinger af dyr omfattet af dette kapitel.

§ 46. Embedsdyrlægen skal påse, at bestemmelserne i dette kapitel overholdes.

§ 47. Det påhviler arrangøren at stille fornøden medhjælp til rådighed for embedsdyrlægen og i øvrigt sørge for, at embedsdyrlægen har tilstrækkelige praktiske muligheder for at varetage tilsynsarbejdet.

Betaling

§ 48. Omkostninger i forbindelse med embedsdyrlægetilsyn på andre samlinger af dyr omfattet af dette kapitel påhviler arrangøren.

Kapitel 4

Straf

§ 49. Med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder straffes den, der overtræder §§ 6-32, §§ 34-45 og § 47, medmindre højere straf er forskyldt i medfør af anden lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 5

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 50. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2003, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Samlesteder, der er taget i brug før bekendtgørelsens ikrafttræden, skal først overholde arealkravene i § 20, stk. 3, fra den 1. august 2005.

Stk. 3. § 42, stk. 2, finder først anvendelse på afholdelse af andre samlinger af dyr omfattet af denne bekendtgørelse fra den 1. januar 2004.

Justitsministeriet, den 14. juli 2003

Lene Espersen

/Anne Tønnes

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

23. august 2003

Vedr. *Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.*

Vi har ved kontakt til forskellige Fødevareregioner for at anmelde kommende udstillinger af racefjerkræ, raceduer og racekaniner i vore klubber m.v. erfaret at der er udstedt en ny bekendtgørelse som også har indflydelse på vore muligheder for at afholde fjerkræudstillinger m.v.

Vi står ret uforstående overfor bekendtgørelsens indledningog efter forhandling med fødevarerministeren og de organisationer, der efter justitsministerens skøn særligt berøres af reglerne.....

Efter kontakt med adskillige andre foreninger for hobbydyr som berøres af bekendtgørelsen, er der ingen der har hørt om bekendtgørelsen, endside er blevet rådspurgt inden bekendtgørelsen er udsendt.

Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl er en landsdækkende forening med 5.000 medlemmer, fordelt på ca. 125 lokale afdelinger rundt i landet. Medlemmerne dyrker racefjerkræopdræt med dyr til udstilling og avl for at bevare det antal af fjerkræ racer der gennem tiderne har været i landet.

Danmarks Racedueforeninger er en landsdækkende forening med omkring 2.000 medlemmer fordelt rundt i landet i ca. 75 lokale afdelinger. Her er det raceduer, der er opdrættet og udstillingsemnet.

Danmarks Kaninavlerforening er det landsdækkende samlingssted for opdrættere af de forskellige kaninracer – en forening med omkring 2.200 medlemmer i 40 lokale afdelinger. Her er det racekaniner der er opdrættet og udstillingsemnet.

Fælles for udstilling af racefjerkræ, raceduer og racekaniner samt andre hobbydyr er, at udstillingerne er arrangeret af udstillerne selv og ikke en eller anden arrangør som skal tjene penge på arrangementet. Kun valgte bestyrelser kan i vores foreningers regi arrangere udstillinger.

På vore udstillinger kræver vi som foreninger, at der tages et stort hensyn til dyrevelfærd i almindelighed. (korrekt fodring og vanding og tilsyn med dyrenes sundhedstilstand under hele udstillingen/samlingen sker ved tilforordnede valgt blandt udstillerne). Alt dette er nedskrevet i vore foreningers vedtægter og udstillingsregler.

Vort udstillingsmateriale er standardiseret – burstørrelser, drikkestrug m.v. er i henhold til de i Europaforeningen gældende krav, og udstilling sker altid i et egnet lokale – det være sig en sportshal, gymnastiksal eller for større udstillinger i f.eks. Messecenter-Herning eller Fredericia.

Det standardiserede udstillingsmateriale sikrer, at hver dyreart udstilles med kun et dyr i hvert bur. Hvert udstillingsbur er i størrelse tilpasset den enkelte dyreart (race).

Fælles er også at pasning af de udstillede dyr i udstillingstiden. Hvis udstillingen varer mere end 1 dag – så sker pasningen ved hjælp af en gruppe udstillere som er fortrolig med den pågældende dyreart og dens behov.

Som hobbydyrsforeninger har vi altid krævet meget strenge regler for samlinger af vore hobbydyr. Vi kræver af vore medlemmer at transport til og fra udstillinger sker i transportkasser, som er indrettet specifikt til hver dyreart.

Der føres på udstillingerne en nøjagtig fortegnelse over alle deltagende dyr og deres ejere, dyrene er angivet med deres faste fodringsnummer eller registreringsnummer. Dette i øvrigt i overensstemmelse med gældende veterinære regler for samlinger af dyr.

For at imødekomme Fødevederedirektoratets bekendtgørelse om dyrskuer, udstillinger og lignende samlinger af husdyr anmeldes al samling af hobbydyr til den stedlige Fødevareregion, hvilket igennem årene har medført skønsmæssigt omkring 400 – 500 anmeldte samlinger/udstillinger fra de 3 nævnte foreninger. Alle disse udstillinger har enkelte gange været besøgt af den stedlige Fødevareregion, et besøg som på intet område har ført til kritik eller påtale hverken om veterinære eller dyreværns-mæssige forhold.

Det er så her den nye bekendtgørelse kommer ind.

Bestemmelserne kan være relevante, de steder, hvor man ingen regler har for samlinger af dyr, men da vore foreninger ved vore love og selvjustits sikrer dyrevelfærden, mener vi, at denne bekostelige kontrol er unødvendig. Vi skal jo som forening anmelden vore udstillinger til den stedlige Fødevareregion, som altid ved kontrolbesøg ved selvsyn kan konstatere om dyrevelfærdsregler overholdes.

Vore foreninger lever og har altid levet op til bestemmelser i ovennævnte bekendtgørelse, derfor vil vi appellere til Justitsministeren om at udstilling/samling af racefjerkræ, raceduer og racekaniner fritages for bestemmelsen om tilknytning af en embedsdyrlæge (§ 45) – denne kontrol har altid og vil altid blive udført ved selvjustits blandt foreningernes medlemmer.

Det vil for mange af vore lokale afdelinger være et hårdt økonomisk slag, som vil betyde at den hobbykultur, som vi repræsenterer er i fare for at uddø, hvis regelsættet fastholdes. Dermed vil en genressource for erhvervet og et kulturelt islag i nutidens Danmark lide skibbrud.

Hvis ministeren ikke kan imødekomme vorø ønsker, vil vi ikke undlade at fremkomme med et forslag om, at der eventuelt sættes en bagatelgrænse for antallet af udstillede dyr (høns, duer og kaniner m.m.), før der skal tilknyttes en embedsdyrlæge.

Vi skal her anbefale udstillinger/samlinger med f.eks. under 300 – 400 dyr friholdes og at der kun ved større samlinger/udstillinger tilknyttes en embedsdyrlæge som så økonomisk dækkes af udstillingen.

Vi har forespurgt i Det Danske Fjerkræråd om deres stilling til bekendtgørelsen set i lyset af den fortolkning der i denne uge er lagt fra Justitsministeriets side.

Efter Fjerkrærådets opfattelse har det aldrig været hensigten at belaste smådyrsforeninger med udstillinger under ordnede forhold med de opståede udgifter.

Fjerkrærådet deltager meget gerne i møde sammen med os og ministeriet for afklaring og løsning af problemet.

Vi skal ikke undlade at gøre opmærksom på at tilsvarende regelsæt om dyreværnskontrol ved udstilling af hobbydyr efter vores viden ikke er gældende i andre EU-lande og det således besværliggør udstillinger på ens vilkår.

Vi skal ikke undlade at bede om en hurtig sagsbehandling da vore udstillinger er planlagt i de kommende måneder og uden ændring vil være særdeles hårdt belastet økonomisk.

Venlig hilsen

Danmarks Racedueavlerforening
Danmarks Kaninavlerforening
Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl.

Willy Littau – formand D.F.f.R

Kopi: Fødevareministeren
Det Danske Fjerkræråd.

25 SEP. 2003

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

24 SEP 2003

Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl
Willy Littau
Nørreport-Centret
Postboks 1327
7500 Holstebro

Dato:
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh.: Betina Schiønning
Sagsnr.: 2003-5435-0594
Dok.: BSC20156

Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr

Ved brev af 23. august 2003 har De rettet henvendelse til Justitsministeriet om ministeriets bekendtgørelse nr. 674 af 14. juli 2003 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.

På grund af et stort arbejdspress i Justitsministeriet har der endnu ikke været lejlighed til at se nærmere på Deres sag.

Justitsministeriet vil snarest muligt vende tilbage til Deres sag og i den forbindelse besvare Deres henvendelse.

Med venlig hilsen

Annette Daugaard Schmidt

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

19. oktober 2003

Vedr. *Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.*

Vi har modtaget ministeriets meddelelse om, at det på grund af stort arbejdspress trækker ud med besvarelse på vort brev af 23. august 2003 med indsigelser imod ovenstående nye bekendtgørelse.

Som fortsættelse af vort tidligere brev vil vi gerne have oplyst hvorfor der i bekendtgørelsen er undtagelser for heste og hunde – se bekendtgørelsen:

Stk. 2. § 35 og §§ 45-48 finder dog ikke anvendelse på konkurrencer og dressurskoler for heste, der afholdes mere end fire gange om året, samt regelmæssige træningsforløb og brugsprøver for hunde, der afholdes mere end fire gange om året.

Hvilken forskel er der på heste og hunde, der samles mere end 4 gange årligt til konkurrence og træning – og så racefjerkræ og kaniner, som samles regelmæssigt mere end 4 gange årligt til konkurrence, træning og udstilling.

Al udstilling af racefjerkræ og kaniner er konkurrence – alle dyr bedømmes og deltager i konkurrence, alle dyr trænes til at stå bedst muligt i et udstillingsbur.

Indenfor kaniner afholdes særlige hopkonkurrencer – her samles man mange gange for at træne til det store øjeblik.

Såfremt hunde og heste, der samles mere end 4 gange årligt kan fritages fra bekendtgørelsen – hvorfor så ikke racefjerkræ og kaniner som samles mere end 4 gange årligt.

Endvidere vil vi gerne have oplyst om bekendtgørelsen også er gældende for samling af hunde til jagt, således at samling af flere hunde i forbindelse med jagt skal anmeldes til Fødevarerregionen med angivelse af dyrlæge som kontrollere hundene dyrevelfærdsmæssigt i jagtperioden.

Ved forskellige arrangementer er vi nu begyndt at have tilknyttet dyrlæger for at opfylde bekendtgørelsen om kontrol af dyrevelfærd. Enkelte af disse dyrlæger mener de også skal kontrollere dyrene for evt. sygdomme – hvilket vi mener skal ske i henhold til bekendtgørelse fra Fødevaredirektoratet om samling af dyr m.v. (også kaldet dyrskuebekendtgørelsen). Iht denne bekendtgørelse skal fjerkræ, duer og kaniner ikke synes ved samling – syning omhandler kun klovbærende dyr.

Venlig hilsen

Danmarks Racedueavlerforening
Danmarks Kaninavlerforening
Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl.

Willy Littau – formand D.F.f.R

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl
Willy Littau
Nørreport-Centret
Postboks 1327
7500 Holstebro

Dato: 13.01.2004
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh.: Lotte Lundø Nørgaard
Sagsnr.: 2003-5435-0594
Dok.: LLN20008

Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr

I forlængelse af Justitsministeriets brev af 24. september 2003 kan ministeriet oplyse, at ministeriet ved brev af 20. november 2003 har rettet henvendelse til Dyreværnsrådet omkring fortolkningen af flere bestemmelser i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 674 af 14. juli 2003 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr. Justitsministeriet har i den anledning vedlagt Deres henvendelse og anmodet Dyreværnsrådet om en udtalelse herom.

Når Dyreværnsrådets udtalelse foreligger, vil Justitsministeriet overveje det videre forløb i sagen og vende tilbage til Deres henvendelse.

Med venlig hilsen

Julie Gyldenløve Møller

Kopi: Duse ✓
Karin ✓

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

03 MAJ 2004

Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl
Nørreport-Centret
Postboks 1327
7500 Holstebro

Dato:
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh.: Helle Lindof Frøshøj
Sagsnr.: 2003-5435-0594
Dok.: HLF26340

+ bilag

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 674 af 14. juli 2003 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr

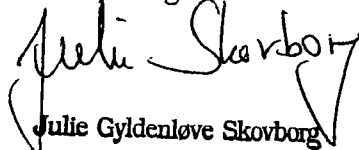
I forlængelse af Justitsministeriets breve af 24. september 2003 og 13. januar 2004 kan ministeriet oplyse, at Dyreværnsrådet ved brev af 20. april 2004 har afgivet en udtalelse om fortolkningen af ovennævnte bekendtgørelse. Udtalelsen vedlægges i kopi til Deres orientering.

Som det fremgår af udtalelsen, har Dyreværnsrådet også kommenteret diverse henvendelser til Justitsministeriet, herunder Deres, om bekendtgørelsens kapitel 3 (særlige regler for andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter).

Justitsministeriet vil på baggrund af udtalelsen overveje hvilke eventuelle ændringer, udtalelsen giver anledning til, og herefter sende et udkast i høring, hvor Deres forening vil blive sat på høringslisten.

Justitsministeriet foretager sig ikke yderligere i anledning af Deres henvendelse.

Med venlig hilsen

Julie Gyldenløve Skovborg

Dyreværnsrådet

Justitsministeriet

Jmt. Mdt.
22 APR. 2004

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 20. april 2004
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh.: Julie Gyldenløve Skov-
borg
Sagsnr.:
Dok.: JGM20768

Udtalelse om Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 674 af 14. juli 2003 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr (samlestedsbekendtgørelsen)

Ved brev af 20. november 2003 har Justitsministeriet anmodet Dyreværnsrådet om en udtalelse om Fødevarerdirektoratets breve af 14. og 18. november 2003 samt diverse borgerhenvendelser, der vedrører ovennævnte bekendtgørelse.

Dyreværnsrådet har behandlet sagen på fire møder og skal udtale følgende:

Ad Fødevarerdirektoratets breve af 14. og 18. november 2003:

Rådet skal udtale, at bekendtgørelsens kapitel 3 gælder samlinger af alle dyrearter, herunder på markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter. Der henvises imidlertid til udtalelsens s. 3 ff., hvor rådet på baggrund af erfaringerne med bekendtgørelsen og de vedlagte borgerhenvendelser anbefaler, at bekendtgørelsens § 1, stk. 2, herunder anvendelsesområdet for reglerne i kapitel 3 om embedsdyrlægetilsyn, ændres.

Rådet er enig i Fødevarerdirektoratets fortolkning, hvorefter eksportisolationsstalde ikke er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, jf. bekendtgørelsens §§ 1, stk. 1, og 5 modsætningsvist.

På baggrund af Fødevarerdirektoratets nye oplysninger om at der er behov for at indføre en overgangsordning for rampehældninger på samlesteder, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1, skal rådet foreslå, at der indføres en overgangsordning på 6 måneder efter ikrafttrædelse af en ændringsbekendtgørelse.

For så vidt angår forbuddet mod opbinding af kalve i bekendtgørelsens § 17 kan rådet tilslutte sig Fødevedirektoratets forslag om, at der etableres bokse til moderdyr med afkom. I disse bokse skal der være tilstrækkelig plads til, at dyrene kan vende, lægge og rejse sig uhindret. Rådet skal i den forbindelse foreslå en overgangsordning på 6 måneder efter ikrafttrædelse af en ændringsbekendtgørelse.

Rådet er enig i Fødevedirektoratets fortolkning af bekendtgørelsens § 17, stk. 2. Herefter må kreaturer over seks måneder, som ikke tidligere har været opbundet, kun opbindes "helt undtagelsesvist", hvorved der tænkes på situationer, hvor dyrene opbindes kortvarigt. Bestemmelsen muliggør således ikke konstant opbinding. På baggrund af Fødevedirektoratets nye oplysninger om, at der findes en del samlesteder, hvor det ikke er muligt at opstalde kreaturer uopbundne, kan rådet støtte forslaget om, at der indføres en overgangsordning. Rådet skal foreslå en overgangsordning på 6 måneder efter ikrafttrædelse af en ændringsbekendtgørelse.

For så vidt angår Fødevedirektoratets omtale af et særligt samlested i relation til opstaldning af kreaturer i enkeltbokse af metalrør, formoder rådet, at Fødevedirektoratet refererer til Kolding Eksportmarked, som rådet har besigtiget.

Rådet finder, at metalboksene på dette samlested er dyrevelfærdsmæssigt egnede til opstaldning af kreaturer under otte timer, men derimod ikke til opstaldning over otte timer. Idet bekendtgørelsen for nærværende ikke indeholder en bestemmelse om enkeltopstaldning af kreaturer i bokse, skal rådet foreslå, at der i bekendtgørelsen indsættes en ny bestemmelse (§ 20 a) med følgende ordlyd:

"Når kreaturer opstaldes i enkeltboks, skal målene for boksen ved ophold under otte timer mindst være 0,80 m i bredde og 2,40 m i længde.

Stk. 2. Ved opstaldning af kreaturer over 800 kg skal målene for boksen ved ophold under otte timer være forholdsmæssigt større end det angivne mål i stk. 1.

Stk. 3. Når kreaturer opstaldes i enkeltboks, skal det ved ophold over otte timer sikres, at dyrene kan vende, lægge og rejse sig samt hvile uhindret og uden at pådrage sig skader."

Fødevedirektoratet anfører endvidere, at det bør overvejes at indsætte en betalingsbestemmelse i *kapitel 2* i bekendtgørelsen for embedsdyrlægens tilsyn på samlesteder. Rådet finder ikke anledning til at udtale sig om spørgsmålet om indførelse af brugerbetaling og vil derfor lade spørgsmålet være op til Justitsministeriet.

Endelig anfører Fødevaredirektoratet, at det bør præciseres, hvorledes betalingen af embedsdyrlæger, herunder udpegede tilsynsførende dyrlæger, på andre samlinger af dyr efter bekendtgørelsens *kapitel 3* skal ske. Fødevaredirektoratet anfører, at det alternativt bør overvejes at indsætte en bestemmelse om, at "embedsdyrlæge" erstattes med "tilsynsførende dyrlæge", hvorved praktiserende dyrlæger kan udføre tilsynet, og betalingen herfor bliver Fødevaredirektoratet uvedkommende.

Rådet kan støtte synspunktet om, at betalingstaksterne for embedsdyrlægens tilsyn på samlesteder gennemskueliggøres af hensyn til brugerne. Rådet vil imidlertid lade det være op til Justitsministeriet, om dette skal ske ved at indsætte en fast takst i bekendtgørelsen eller ved en henvisning til Fødevaredirektoratets betalingsbestemmelser i bekendtgørelse nr. 1126 af 15. december 2003 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

For så vidt angår Fødevaredirektoratets forslag om at ændre definitionen på "embedsdyrlæger" i bekendtgørelsen, kan rådet oplyse, at definitionen er overensstemmende med definitionen i dyreværnsloven, hvorfor en ændring i definitionen vil forudsætte en ændring af dyreværnsloven. Det bemærkes, at definitionen blev indsat ved den seneste ændring af dyreværnsloven i 2003 med henblik på bl.a. at kunne implementere rådets daværende forslag til udkast til samlestedsbekendtgørelsen.

Ad breve adresseret til Justitsministeriet om bekendtgørelsens kapitel 3 (særlige regler for andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter)

Efter § 1 i bekendtgørelsen finder reglerne anvendelse på andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, kåringer, avlsarrangementer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter.

Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 2, finder § 35 og §§ 45-48 vedrørende kravet om tilknytning af en embedsdyrlæge til samlingen og betaling herfor dog ikke anvendelse på "konkurrencer og dressurskoler for heste, der afholdes mere end fire gange om året, samt regelmæssige træningsforløb og brugsprøver for hunde, der afholdes mere end fire gange om året".

På baggrund af dels erfaringerne med bekendtgørelsen og dels de henvendelser, som Justitsministeriet har modtaget, finder rådet, at undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, for anvendelsesområdet for reglerne i kapitel 3 om embedsdyrlægetilsyn, skal ændres.

Først og fremmest skal rådet foreslå, at undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, skal udvides til at undtage samlinger af kaniner, hvor der dyrkes kanin hop, fra kravet om tilknytning af en embedsdyrlæge til samlingen og brugerbetaling herfor i § 35 og §§ 45-48. Rådet er således enig i, at der

ikke bør sondres mellem regelmæssige træningsforløb og brugsprøver for hunde og regelmæssige træningsforløb og konkurrencer for kaninhop. Samlingerne sker regelmæssigt, typisk en gang om ugen, og det vil typisk være de samme dyr, der mødes på lokaliteter, som er indrettet dertil. Rådet finder ikke, at dyrevelfærdsmæssige hensyn tilsiger, at der skal være en embedsdyrlæge tilstede på sådanne samlinger med kaninhop.

Derudover finder rådet, at undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, skal udvides til at undtage kåringer, avlsarrangementer og eksteriorudstillinger af enkelte dyrearter fra kravet om tilknytning af en embedsdyrlæge til samlingen og brugerbetaling herfor i § 35 og §§ 45-48.

Efter rådets oplysninger er erfaringerne vedrørende dyrlægetilsyn på sådanne samlinger, at der ikke typisk ses dyrevelfærdsproblemer på samlingerne, som i øvrigt typisk afholdes over en enkel dag på et indendørs areal. Rådet er på den baggrund nået frem til den konklusion, at dyrevelfærdsmæssige hensyn ikke i samme grad – som på samlinger af dyr på markeder, dyrskuer og auktioner – tilsiger, at der skal være en embedsdyrlæge tilstede.

Det er derimod fortsat rådets opfattelse, at dyrevelfærdsmæssige hensyn tilsiger, at der skal være tilknyttet en embedsdyrlæge på markeder, dyrskuer og auktioner for alle dyrearter. Efter rådets erfaring og oplysninger kan der være dyrevelfærdsproblemer på samlinger af denne art. Sådanne dyreværnsproblemer ses eksempelvis for så vidt angår opstaldning. Derudover skal rådet i øvrigt gøre opmærksom på, at der ved afholdelse af sådanne samlinger allerede vil være tilknyttet en embedsdyrlæge, hvis der til samlingen forventes tilført klovbærende dyr, jf. § 5 i Fødevarerdirektoratets bekendtgørelse nr. 185 af 20. marts 2000 om dyrskuer, udstillinger og lignende samlinger af husdyr, som finder anvendelse på samlinger af husdyr, herunder auktioner, markeder og dyrskuer der afholdes højst 4 gange om året. Det vil naturligvis være den samme embedsdyrlæge, som skal udføre tilsyn vedrørende overholdelsen af sundhedsreglerne og dyrevelfærdsreglerne.

Endelig finder rådet, at det i undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, skal præciseres, at regelmæssige træningsforløb og brugsprøver for hunde samt konkurrencer og dressurskoler for heste generelt er undtaget. Kravet om, at samlingerne skal afholdes mere end fire gange om året for at blive undtaget, foreslås dermed slettet. Rådet er således blevet opmærksom på, at bestemmelsens ordlyd har medført, at der eksempelvis har været tilknyttet en embedsdyrlæge ved afholdelsen af agilityprøver og jagthundeprøver. Efter rådets opfattelse og oplysninger om erfaringerne med embedsdyrlægetilsynet tilsiger dyrevelfærdsmæssige hensyn ikke, at der skal være en dyrlæge tilstede ved sådanne eller lignende lejligheder.

På rådets vegne

Svend Johansen
Formand

12. juli 2004

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

Vedr.: Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.

Vi har modtaget ministeriets brev af 03. maj 2004 vedlagt Dyreværnsrådets udtalelse om fortolkning af ovennævnte bekendtgørelse.

Som vi forstår af Justitsministeriets brev overvejer man ændringer af bekendtgørelsen.

Indførelse af bekendtgørelsen i august 2003 har medført store udgifter for vore underlagte foreninger og klubber i deres arbejde med samling af forskellige fjerkræ racer, dueracer og kaninracer til avlsarrangementer, eksteriørudstillinger og for en del ungdomsafdelinger og så til samlinger til kaninhopkonkurrence og træning.

Vi skal i den anledning forespørge om en ændring er på trapperne, da vores sæson med avlsarrangementer og eksteriørudstillinger tidsmæssigt er placeret i september - januar måned - og en fortsat gældende bekendtgørelse uden ændringer vil være ret katastrofalt økonomisk for nogle af disse avlsarrangementer - de vil simpelt hen ikke blive gennemført. En aflysning vil være et tilbageskridt i forhold til en del af det arbejde som Fødevareministerens Genressourceudvalg forsøger at gøre for bevarelse af danske husdyrracer - hvortil også forskellige racer af fjerkræ, duer og kaniner hører.

Vi håber på snarligt positivt nyt fra Justitsministeriet om ændring af bekendtgørelsen i forhold til det af Dyreværnsrådet foreslåede gældende for samlinger af fjerkræ, duer og kaniner til kåringer, avlsarrangementer eller eksteriørudstilling.

Venlig hilsen

Danmarks Racedueavlerforening
Danmarks Kaninavlerforening
Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl

Willy Littau – formand D.F.f.R.

02. september 2004

Justitsministeriet
Civilkontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

D. 12. juli 2004 sendte vi et brev fra foreningen angående revidering af gældende bekendtgørelse om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.

Da vi endnu ikke har modtaget svar på vores henvendelse eller der er sket noget på revideringsfronten tillader vi os at vedlægge brevet af d. 12. juli i kopi og håber på snart svar på foreningens henvendelse.

Som nævnt i brevet står foreningen overfor en ny sæson og det ville være vidunderligt hvis vi kunne slippe for udgifter til kontrol af vores dyrevelfærd, som anbefalet af dyreveterinært råd i deres bemærkninger af d. 03. maj 2004 til gældende bekendtgørelse.

Håber på snart positivt svar

Venlig hilsen

Willy Littau
formand Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl.
Postbox 1327
7500 Holstebro

27.10.2004

NOTAT:

Problemer for racefjerkræavlere (og hobbyhønsereholdere).

Ud over glæden ved at holde dyr virker DFfR også som arrangør af udstillinger af racerene fjerkræacer.

Vi er med vores hobby med til at sikre, at racer, der er skabt for hundrede af år siden, bliver holdt i live.

Specielt vil vi naturligvis fremhæve de danske racer, som Danske Landhøns, ænder og gæs, samt racer som blev brugt i erhvervet for år tilbage.

For at afholde en udstilling eller blot samle nogle få stykker fjerkræ fra enkelte opdrættere til et avlsarrangement, hvor man diskuterer racens stode, hvor langt man er kommet i forskelligt avlsarbejde med type, farver eller andet, skal følgende lovgivning overholdes:

Iht Bekendtgørelse om dyrskuer, udstillinger og lignende samlinger af husdyr nr. 185 af 20. marts 2000. – skal arrangementet anmeldes til Fødevareregionen 3 uger før.

Iht. Bekendtgørelse nr. 674 af 14. juli 2003 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr, skal der være tilsluttet dyrlægetilsyn som skal se at dyrene har vand og foder.

Hvis 2 opdrættere vil udveksle avlsdyr træder bekendtgørelse nr. 43 af 29. januar 2004 om vejledning om supplerende bestemmelser for omsætning af fjerkræ i kraft og opdrætteren der forærer sit dyr væk skal være registreret i den stedlige Fødevareregion som sælger af fjerkræ – og fører optegnelser over sin omsætning af dyr (salg, foræring m.v.).

I denne bekendtgørelse er yderligere listet de krav, der stilles til fjerkræholdere:

Der er krav til besætningsejeren om at føre optegnelser over sin besætning. Oplysninger skal bevares i mindst 5 år.

Der er krav til transportøren – man skal være registret transportør, når man omsætter fjerkræ.

Krav til arrangøren af dyrskuer og samlinger af fjerkræ.

Der er krav til transportmidler.

For en hobbyavler er disse regler ganske simpelt uoverskuelige. Vi ser da også en medlemstilbagegang, som vi mener i høj grad skyldes disse mange regler/forhindringer for at dyrke vor hobby.

Mange af vore tidligere medlemmer vælger at holde fjerkræ i det skjulte. De mener vel dermed, at de slipper for al bureaukratiet. Men når vi taler om at bevare genressourcerne, er dette ikke hensigtsmæssigt, fordi medlemskabet af DFfR er med til at sikre at racerne holdes inden for de normer, der gennem generationer er udstukket.

Men vi er klar over vi ikke kommer videre, hvis vi ikke selv kommer med forslag til ændringer.

Her er et par forslag:

Ved al lovgivning omkring fjerkræ bør der skelnes mellem erhvervsfjerkræ og hobbyfjerkræ.

Det ser nu ud til at erhvervsavlere af fjerkræ får lov at vaccinere og dermed sparer staten for de tilbagevendende erstatningsbeløb ved sygdomstilfælde blandt erhvervet. samtidig fortsætter man med at udsætte 100.000 vis af agerhøns og fasaner til jagt i naturen som ikke er vaccineret, men man kræver at vi vaccinerer vores hønsehold som ikke er i kontakt med naturen.

Hvis vaccinationstvungen opretholdes for fjerkræ (høns og duer), må vi bede om at det bliver gratis at vaccinere. Den store udgift til vaccination affholder mange fra at udstille, og mange opgiver denne hobby.

Ved ikke vaccination af hobbyfjerkræ har vi ikke noget problem – vi har fuld kontrol over hvilke dyr der er samlet til udstilling eller avlsarrangementer – problemet ligger ved samling af dyr til markeder.

Dyrlægekontrollen på alle samlesteder er en økonomisk stor belastning for alle. Når en racefjerkræforening står for samlingerne (avlsarrangementer, udstillinger m.v.), må det være garanti for at alle dyrevelfærdsmæssige forhold bliver overholdt.

Vi avler jo ikke med vore dyr, plejer og passer dem for at de skal være små skønhedsdronninger til udstilling – og så er vi ligeglade med, hvordan de bliver passet på en udstilling !!

Der kan også indføres en bagatelgrænse for, hvornår der gælder regler for samlinger.

Reglerne om omsætning af hobbyfjerkræ er meget bureaukratiske. Vi mener at hobbyavlere kan fritages for alle disse regler.

I det mindste bør der indføres en bagatelgrænse.

Ved alle vore udstillinger har vi fuldt styr på hvilke dyr der er tilført udstillingen – og sælges der dyr fra udstillingen, burde det være den enkelte udstillers problem og ikke noget man belaster administrationen i en udstilling.

Vi gør opmærksom på at DFfR's virker primært gennem udstillinger af vort fjerkræ.

Derfor skal en eventuel ændring af lovgivningen ikke gå ud over muligheden for at samle dyr til avlsarrangementer eller udstilling. Vi ønsker altså ikke at "sælge" vore udstillinger ved en eventuel lempelse af lovgivningen.

Et tilbageblik over de sidste 10-15 år viser at de få gange der har været sygdomsudbrud blandt fjerkræ i Danmark så stammer det fra erhvervet – enten ved gamle høns der er sat ud i det fri eller ved overskud som ikke kan bruges i erhvervet og som så er solgt til hobbyhønseholdere som havehøns.

Prioriteret liste

1. Retten til at holde høns under ordnede forhold - også i byzoner.
2. Fornuftig plan for vaccination.
3. Afskaffelse af krav om dyrlægeeftersyn ved udstillinger.
4. Lempeligere regler for salg, sælgerregistrering.
5. Friere bevægelighed over grænserne

Willy Littau
formand D.F.f.R